

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ФАҢЛАР АКАДЕМИЯСИ
Х. С. СУЛАЙМОНОВ НОМИДАГИ ҚЎЛЁЗМАЛАР ИНСТИТУТИ
ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАЪНАВИЙ-МАДАНИЯТ
ТАРҒИВОТ МАРКАЗИ

ХІ—ХV АСРНИНГ ТУРКИЙ ЁЗУВИДАГИ ЁДГОРЛИКЛАР

ТОШКЕНТ
ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ФАҢЛАР АКАДЕМИЯСИНИНГ
"ФАҢ" НАШРИЁТИ
1994

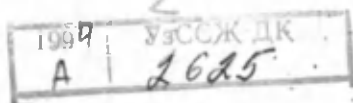
Ушбу тўпладан XI—XV асрларнинг уйғур ёзувида битилган "Қутадғу билиг", "Ҳибиту л-ақбойқ", "Ҳузнома", "Муҳаббатнома" асарлари, мумтоз адабиётимиз вамаънафларининг шеърлари, шунингдек, тўртликлар ўрин олган. Улар бир-лимчи маълумлар — қўлёзмаларнинг фотонуска ва факсимиллари асосида нашрга тайёрланди.

Китоб филологлар ва шу соҳа билан қизиқувчи кенг жамоатчиликка мўлжалланган.

Маъсул муҳаррир:
филология фанлари доктори Н. Раҳмонова

Тақризчилар:
филология фанлари номзодлари: Қ. Каримова, Э. Аҳмадхўжаев

Тузувчилар: Қозоқбой Маҳмудов, Қосимжон Содиқов.

4601000000—3—841
Т. 353 (04) — 94

ISBN 5-648-02109-7

© Ўзбекистон Республикаси
маънавий-маданий тарғибот
маркази. 1994 й.

Туркий тилли халқларнинг ёзув маданияти кўҳна тарихга эга. Араб хатини қабул қилмасларидан бурун ҳам аждодларимизнинг бир қанча ёзувлари мавжуд эди. Ана шулардан бири қанда "уйғур ёзуви" номи билан яритилади.

Ушбу туркий ёзувга нисбатан қўлланилаётган ҳозирги ном унинг шартли атамасидир. Ўзга манбаларда у турли номлар билан тилга олинган. Буюк аждодаларимиз Махмуд Қотғарий ва Алишер Навоий уни "туркча хат" деб атаганлар. Шунингдек, манбаларда унга нисбатан "уйғур хати", "мўғул хати" деган атамалар ҳам қўлланилган.

Уйғур ёзуви туркий халқлар орасида кенг қўлланилди. Махмуд Қотғарий унинг қадимийлигини таъкидлаб ёзади: "Барча ҳокимлар ва султонларнинг китоблари, ёзувлари қадимги законлардан шундан кунгача, Қашқардан Чингача - ҳамма турк шаҳарларида шу ёзув билан ёритилган".¹ Ушбу ёзувда битилган ёдгорликларнинг оғ зотиқлари қадимги туркий тил даврига оид бўлиб, у даврлардан будда, маний, христиан (нарсений) матнари, расмий ҳужжатлар ва ботқа турдаги битиқлардан бизгача сақланиб қолган.

Маълумки, X асрда қорачонийлар давлатида ислом расмий дин сифатида қабул қилинган. Шу муносабат билан араб ёзуви ҳам оммалашди. Мўғулмон турклар ана шу пайтлардан бошлаб кийингина сифатида давом этиб келаётган уйғур ва ислом таъсирини кириб қолган араб ёзувини қўллаш бошладилар. Шуниси диққатга лойиқки, уйғур хати кейинги асрларда ҳам турк давлатларининг асосий ёзувларидан бири бўлиб қолди. Чунинчи, Олтин Урда давлатида расмий ишларда асосан уйғур хати амал қилган. XIV-XV асрларда тоғриқлар ҳам ундан кенг фойдаландилар. Шундай қилиб, бу ёзув XV аср охиригача Қашқардан Андишлига қадар бўлган улкан турк заминида араб хати билан ёнма-ён қўлланилди. Кейинги асрдан бошлаб унинг ўрнини араб хати тасмани эгаллади. Лекин ислом таъсири хали етиб бормаган улгалар - Турфондаги будда ибодатхоналарида XVI асрда ҳам ундан фойдаландилар.

Уйғур ёзувидан ботқа алифбодлар ҳам тикланган. XVI асрда

¹ Махмуд Қотғарий. Девону лугатит турк. I. Тошкент, 1965, 35-б.

ундан мўғул ёзуви, мўғул хатидан эса манжур алифбосининг шаклланганлиги ўрта асрларда уйғур хатининг нафақат турк дунёси, балки бутун Марказий ва Ўрта Осиёда шухрат қозonganлигидан далолат беради.

Айниқса, теуурийлар даврида Мовароуннахр ва Хуросон маданият мухитида бу ёзувга эътибор кучли бўлган. Туркий адабиётининг "Қутадғу билиг", "Ҳибату-л-ҳақоийқ" каби асарларининг араб ёзувидаги нусхалари бўлишига қарамай, бу чоғларда уларнинг уйғур хатидаги нусхалари ҳам битилди. Мовароуннахр ва Хуросонда уйғур ҳарфи асарлар асосан Язд, Ҳирот, Самарқанд каби маданият марказларда кўчирилган. Язда кўчирилган "Сирожу-л-қулуб", "Масала китоби", "Роҳату-л-қулуб", "Муҳаббатнома", "Бахтиёрнома" ҳамда мумтоз шеърятимиз намоёндаларининг айрим шеърлари, Ҳиротда кўчирилган "Қутадғу билиг", "Меъроҷнома", "Тазкираи арлии" каби асарлар бизгача сақланиб қолган. "Ҳибату-л-ҳақоийқ", "Маҳзани-л-асрор", "Дахнома" каби бир қатор асарларнинг Самарқандда кўчирилган нусхалари маълум.

Ҳар икки ёзув ёнма-ён қўлланилгани сабабли бир қатор асарларнинг ҳам уйғур, ҳам араб хатида кўчирилган нусхалари бор. Шуниси диққатга лойиқки, котиблар баъзи қўлёзмаларда икки ёзуви аралаш қўллаганлар. XV асрда уйғур хати билан кўчирилган матнлар орасида ҳар бир сатр остида араб ёзуви билан изоҳлаб чиқилганларини, шунингдек, айни бир сатрда уйғур ва араб ёки уйғур хатида ёзилиб, айрим ўринлари араб хатида ёзиб қўйилганларини ҳам учратамиз. Бундай қўлёзмаларда иккинчи ёзув турк хатидаги матни изоҳлаб бориш, маълум ўринларини ажратиш кўрсатишга хизмат қилган. Ёки котиб ўз даври улумига кўра айрим сатрларни (масалан, арабча ҳадис, оят ва б.) араб хатида беришни лозим топган. Бу каби белгилар ўша давр китобатчилигининг муҳим томонларидан ҳисобланади.

Ушбу тўплам илк манбалар - ёдгорликларнинг фотонусха ҳамда тақсими нагрлари асосида тайёрланди. Ундан қуйидаги асарлар ўрин олган:

"Қутадғу билиг": Баласағунлик Юсуф (Ҳос Ҳошиб) мажкур асарини 1069-1070 йилларда ёзиб тугатган. Ун уч минг мисра-

дан зиёдрок булган ушбу асарнинг бизгача уч йirik қўлёзма нусхаси етиб келган. Шулардан Наманган (XIII аср) ҳамда Қўҳира (XIV аср) нусхалари араб ёзувида, XV асрда Хиротда қучирилган нусхаси эса уйғур хатидадир. Уйғур ёзувидаги нусхаси ҳозир Вена Миллий кутубхонасида сақланмоқда. Тупламга уйғур ёзуви нусхасининг маълум бўлагини киритдик. Манба: Рахлов В. Қудатку-Билик. Факсимиле уйғурской рукописи. СПб. 1890.

"Ҳибату-л-ҳақоийк". Аҳмад Ағнакий (Алиб Аҳмад ибн Маҳмуд Ағнакий) "Ҳибату-л-ҳақоийк" асарининг бет қўлёзма нусхаси сақланиб қолган. Достон 512 мисрадан иборат.

Асарнинг уйғур ёзуви А нусхасини 1444 йили Самарқандда Зайнул Обидин баҳши қучирган. Матн орасида оят, ҳадис, айрим байтлар араб ёзувидадир. Мазкур нусхага "Атабату-л-ҳақоийк китаби" деб сарлавҳа қўйилган. Матн ора-орада уйғур ёзуви "ухра" (ботқа), ө з г а , т а к н номли, араб ёзуви "ухра, байт" сарлавҳачалари билан ажратиб берилган.

Биз ана шу нусха матнини бердик.

"Ҳибату-л-ҳақоийк"нинг Б нусхаси 1480 йили Истанбулда Шайхзода Абдуғаззоқ баҳши томонидан уст сатрида уйғур, остида араб ҳарфлари билан қучирилган. Мазкур нусхада арабча байт, ибора, ҳадис, оятлар фақат араб ёзувидадир.

Асарнинг учинчи (С) нусхаси араб хатида ёзилган бўлиб, XV аср охири, XVI аср бошларига мансуб. Яна икки нусхаси эса кичик нарчалардир. Улардан бири уйғур ёзувида, ботқаси эса уйғур ёзувида ёзилиб, араб хатида изоҳлаб чиқилган.

Манба: Edib Ahmed b. Mahmud Yükleki. Atebetü'l-hakajik n. A. Arat. Istanbul, 1951. S. I - LXII.

"Уғузнома". Туркий адабиётда Уғузхон достонлари кенг тарқалган. Айримлари бир қанча вариантда бизгача етиб келган бўлиб, уларнинг энг қадимийси уйғур ёзуви "Уғузнома"дир. Асарнинг 42 саҳифали ушбу қўлёзмаси ҳозир Нағиж Миллий кутубхонасида сақланмоқда. Қўлёзманинг бошланғичи ҳам, охири ҳам йўқ, чамаси, XII-XIV асрларда қучирилган.

Манбалар: Рахлов В. Қудатку-Билик. Факсимиле уйғурской рукописи. С. 191-192.

Jas Kudatku Bilik. Th.I. СПб., 1900. С. 232-244.

Шербаков А.М. Угуз-наме. Муҳаббат-наме. М., 1959. С. II-IIО.

"Муҳаббатнома". Хоразмий "Муҳаббатнома"сининг уйғур ҳарфи
санаи Яддә 1432 йили Мансур бахши кучирган маъмуа таркибида-
ир. Маъмуа ҳозир Британ музейида От. В193 рақами билан сақлан-
оқда. Биз ушбу қўлёзmaniнг профессор Ҳамид Сулаймон Англиядан
олтирган микрофилмидан фойдаландик. Микрофилм Ўзбекистон Фанлар
академияси Қўлёзмалар институтида сақланади.

"Муҳаббатнома" асари маъмуанинг 1596-1736 саҳифаларига ўзил-
ган. У "Муҳаб(б)атияма китоби" номи сарлавҳа билан бошланади.
Сардан кейин унинг кучирилиш санаси шундай қайд этилади: Тамам
олди Муҳаб(б)атияма китоби. Қутлуғ болсун тарих сакиз юз отуз
ешта чычқан йил ражаб айның олтысында Язз шаҳринда Мир Ҳалел-
иддин буйурган учун бу фақир Мансур бахшы бит(и)ди.

Асарнинг араб ёзувидаги бoshқа нусхалари ҳам бор.

Лутфий ғазаллари. Тупламга Лутфийнинг ўн уч ғазалини кирит-
дик. Улар:

I-IV - Британ музейидаги От. В193 рақамли маъмуа таркибида.

V - Истанбул, Тупқопи Саройи архиви, II980- С рақами остида
сақланади.

VI-XIII - Истанбул, Сулаймония кутубхонаси, Аёсофия бўлимида-
ги 4757 рақамли қўлёзмага киритилган.

IV-XIII ғазаллар манбаи: Sertkaya O.F. Uygur Harfleriyle Yazilmiř
Bazi manzum parçalar. İstanbul. Levha I-XXV.

Саккокий ғазаллари. Саккокийнинг уч ғазали юқорида тилга
тилган Сулаймония кутубхонасидаги 4757 рақамли қўлёзмада Лут-
фий ғазаллари билан бирга кучирилган. Биз уларнинг ҳар учаласи-
ни келтирмиз.

Манба: Sertkaya. Кўрсатилган асар, ўша жойда.

От. В193 рақамли маъмуага кирган шеврлар. Маъмур қўлёзма-
да Лутфий ғазалларидан ташқари Ҳамбар ўғлининг уч, шунингдек,
Авҳарий, Қосимнинг биттадан ғазали, "Қўшуклар" деб сарлавҳа -
ланган тўртта тўртлик ва "Бейт" деб сарлавҳаланган бир тўртлик
ҳам бор. Улар ҳам тўпламга киритилди.

Матнларни транскрипция қилишда қуйидаги белгилардан фойда-
ландик:

Унталир учун:

1. Тил олди:

а) лабланмаган: и, э, а.

б) лабланган: й, е.

2. Тил орқа:

а) лабланмаган: н, а, а.

б) лабланган: у, о.

Ундозлар учун ҳозирги ёзувимиздаги б, п, с, т, ч, х, д, р, з, л, г, ф, қ, к, г, л, м, п, р, й, н ҳарфларини олдик.

Шунингдек:

1. XI-XII асрнинг араб ҳарфи манбаларида ز билан берилган сиргалувчи з ҳамда ح билан берилган қоритиқ ҳ ўрнида уйғур ёзуви матнларида битта ҳарф келади. Биз араб ёзуви нусхаларга таялган ҳолда з билан з ни транскрипциямизда фарқладик.

2. XI-XII асрларнинг араб ёзуви манбаларида و билан ифодаланган в (оқатта, уни و билан ҳам кўрсатадилар), шунингдек, و билан ифодаланган в ўрнида уйғур ёзувида битта а ҳарф келади. Араб хатидаги нусхаларга асосланиб транскрипцияда в дан в ни ажратиб кўрсатдик.

3. Араб хатидаги матнларида ذ келувчи ўрнида ҳам, ذ келувчи ўрнида ҳам уйғур хатида д ни англатувчи ҳарф келади. Биз ҳам транскрипциямизда, араб хатидаги нусхаларга таялиб, д ни фарқладик.

4. Сонор н учун ана шу белгининг ўзини олдик.

5. XIV-XV асрларнинг ёдгорликларида ўзлашган сўзлар таркибидаги ن эҳтимо а ни а, яъни тахаллусларидаги ёйиқ шибани й шаклида бердик.

6. Арабча сўзлар таркибидаги خ ни ифодалаш учун туркий ҳарфлар остига х о лар қўйиб қотилган. Шунини инобатга олиб биз транскрипциямизда х ни кўрсатдик.

7. Араб тилидан ўзлашган 'айн ли сўзларда ҳарфлар остига арабча 'айн белгиси қўйиб қотилган. Биз уни ' белгиси билан кўрсатдик.

Қўлинигидаги тўпلام икки қисми томонидан нәшрга тайёрланди: уйғур хатида "Ҳибату-л-ҳақоийк", "Муҳаббатнома"ни Қ.Маҳмудов, "Қутадғу билиг"дан олинган парча, "Ўғузнома" достони, кумтоз шеърятимиз намоёндаларининг газаллари,

туртликларни К.Содиқов транскрипцияга ўттирди. Ўзга ёдгорликларнинг, айниқса, жуда эскиларининг тили ҳозирги китобхон учун тушунарли бўлавермайди. Шунинг айтиб олиб, "Қутадғу билиг", "Ҳибату-л-жақийик" ва "Ўғузонома" асарларининг ҳозирги ўзбекча талқинини ҳам баришни лозим топдик.

Иловада матнларнинг уйғур ёзуви шаклидан ҳам намуналар берилди. Уларни ясал манбалардан К.Содиқов кўчириб чиқди. Бунда, имкон қадар, қўлёзма хат шаклини сақлашга ҳаракат қилинди. Кўчириш чоғида айрим хатолар катган бўлса, қўлёзмаларни битган қоғазлар руҳи олдига улар сураймиз.

Т у з у н ч и л а р .

ЮСУФ ХОС ХОЖИБ

"КУТАДГУ БИЛИГ" ДАН

Йети булдуз он ики экак бурдук айур

15*

1. Байат аты бирлө сөзүг башладым
Төрөткөн игизген кечүргөн ирим
2. Төрөтти тиләк-таг түзү аламыр
Йарутти ахунда күнүг хам айыр
3. Йаратти кер зөрөн тучи зёридүр
Анын бирлө тэзгинч йәмә тэзгинүр
4. Иашыл көк Йаратти йәмә булдуз
Кара тун Йарутти Йарук күндүз
5. Бу көктөкү булдуз бир анча бээк
Бир анча кураачи бу йакка йээк
6. Бир анча кулагуз болур йитсә йол
Бир анча Йарутмыш халайыкка ол
7. Кайусы өрүрәк кайусы кузы
Кайусы Йаруирак кайу өксүди
16. 8. Булардын эң үстүн Сәкянтир йурыр
Эки йил сәкиз ай бир эвдә қалыр
9. Анында баса кэлди иклинч Ойғай
Бир эвдә қалыр он арин ики ай
10. Үчүнчи Көрүд кэлди көксин йурыр
Кайука бу бакса Йашармыш курыр
11. Иашык толды төртинч Йарудн ахун
Бақымса Йарутур йақымса өзүн

x Четдаги рақам қүләзма саҳифәсини күрсатади.

12. Сәбүг Иүз урунды бәшинчи Сәбит
Сәбә бакты эрсә сән өзни әбит
13. Баса кәлди Арзу тиләк арзулар
Кайука Иавуса агар өз улар
14. Буларда әң алды бу Иалчык Иарур
Иашык бирлә отру йақитса толыр
15. Он эски өкәк әби булар миң арны
Кайу эк(к)и әблиг кайу бирикә ин
16. Козы Иазки Булдуз баса Уз кәлир
Эрәнтәз учык бирлә сапчу бурыр
17. Күр Арслан бирлә қошқы (қочын) Туғды батын(?)
Баса Улгу болды Чыран Иа әли
18. Баса кәлди Оглак Көнәк хам Балык
Булар туғды эрсә Иарулы қалык
19. Учи Иазки Булдуз учи Иайки бил
Учи күзкү Булдуз учи қышқы бил
20. Учи от учи су учи болды Иәл
Учи кәлди тупрақ ажуң болды әл
21. Буларда бириси бирингә Иағы
Иағында Иағы иштн кәсти чоғы
22. Қарышмаз Иағы(лар) Иаратты ичин
Көрүшмәз Иағылар кәтәрди ечин
23. Этигли байатым нә-тәг әтти өз
Әтә бәрди түәди Иараштурды түз

ИАЛЫНГУК ОГЛАНЫ 'АЗИЗЛИҒЫ БИЛИГ УКУШ БИРЛӘН ЭРДУТИН АЙУР

24. Тәрәтти азырды сәчү Иалугукук(?)
Аңгар бәрди эрдәм билиг өг укуғ

25. Көңүл барди сөз хам йурутты тилиг
Обут барди қилқ хам қилынчи сиянг
26. Билиг барди йаңлук баруди бу күн
Уқуш барди өтрү йаамади түгүн
27. Байат кимкә бароё уқуш өг билиг
Өкүш әргүлүккә узади эдиғ
28. Билигни баруғ били уқушшур(1)улуғ
Бу якин баруғтур әрурмин қулуғ
29. Бу сөзкә табуғи масал кәдиз сөз
Бу: сөз ишкә тутғи сөзүң муяда ўз
30. Уқушлуғ уқар-ош билигилг билуғ
Билигилг уқарғи тиләккә тәғир
31. Уқуш қайда болса уқуғлуғ болур
Билиг қайда болса баригилг олур
32. Билиг ма'ниси били наку ош билиг
Билиг билсә өтрү әрир әрдә иг
33. Билигсиз кили барча игилг болур
Игилг әмләмәсә яши төрк өлүр
34. Йури эй билигсиз игилғи ош
Билигсиз ошн-сәи эй билгә қута
35. Уқуш-ош буғундун яни тутса әр
Тиләккә тәғир ол түмән әршү йәр
36. Уқуш болса әркә көр ағи өлүш
Билиг билсә өтрү болур әр көшүш
17. 37. Уқуш бирлә ишкә қамуғ иш кәруғ
Билиг бирлә бәғлә бу билимш өрүғ

Тил ардамын мүнүн асри асына өлүр

38. Укумқа билигкә бу тилмачи тил
Йарут(т)ачи йарин йарук тилин бил
39. Кишиг бил агирлар булур кут киши
Кишиг тил укулар барыр өз баш
40. Тил арсыя турур көр эшиктө йатур
Ала эблиг арсақ башыңни йәтүр
41. Тилин эмгәмин ар нәкү тар эшит
Бу сөз нилә тутуңи көңүлүн ласит
42. Мәни эмгәтүр тил әри өг тәлим
Башыңи кәсмәсүни кәсәйин тилим
43. Сөзүңни көзәргил башыңи бармасун
Тилиңни көзәргил тилиңи сынмасун
44. Билигилг билиг барди тилгә башыңи (сышыңи ?)
Ала тил эбиндә(?) көрәргил башыңи
45. Биләб сөзлә сөзни билигкә сакур
Билигсиз сөзлән өз башыңи йәтүр
46. Өкүш сөздә әртүк асыңи жермәдим
Йана сөзләйиштә татыңи жермәдим
47. Өкүш сөзләмә сөз бирәр сөзлә аа
Түмән сөз түгүниң бу бир сөздә йаа
48. Киши сөз бирлә қопти болди мүлүк
Өкүш сөз башыңи йаркә күлүк
49. Өкүш сөзләсә игсиди тар билиг
Йана сөзләмәсә агни тар тилиг
50. Халы мундаг әрсә йорың отру ур
Йорың отру урса кишиг йуқлатур

51. Тилиңни көзбәргил көзбәрилди баш
Сөзүңни ичсүргыл узатылды йаш
52. Әс(ә)нлик тиләсә сәниң бу өзүң
Тилиңдин чыдама иарағсыз сөзүң
53. Тил асгы тәлим бар йанымч акүш
Ара өгдилүр тил ара мың сөкүш
54. Халы мундағ әрсә өйлиб сөзлә сөз
Сөзүң болсу көрсүн(?) карағуға көз
55. Билигсиз кәр(ә)гу туруп бәлгүлүг
Иуры эй билигсиз билиг ал үлүг
56. Туғуғлы өләр көр болур бәлгүсә
Сөзүң әргү сөзлә өзүң өлгүсә
57. Ики нәң билә әр карымаа өзи
Бир әргү кылынчы бир әргү сөзи
58. Киши туғды өлди сөзи калды көр
Сөзи бирлә йағуз аты к(ә)лды көр
59. Тириглик тиләсә өзүң өлмәгу
Ол әргү кылынчы сөзүң гүт бөгү
60. Тылығ(!) өгдүгүм хам ара йөздүгүм(!)
Тиләгим сөз әрди сәңгә йөрдүгүм
61. Крамуғ сөзни йағса (йығса?) укуш тапл(а)маз
Кәрәк сөзни сөзлә киши кәзләмәз
62. Сөзүм оғлума сөзләдим мән сәңә
Оғул мәндин алуя мәңәни тәңгә
63. Сәңгә сөзләдим мән сөзүм эй оғул
Сәңгә бәди бу панд өзүм эй оғул
64. Күмүш к(ә)лов алтун мәниңдин сәңә
Аны йутмырыл сән бу сөзкә тәң-ә

18. 65. Нумуш ишкә тутса түгәл алқинур
Сөзүм ишкә туттыл кумаш қааранур

Ишад үзәси сөзләмишкә өз 'үзәри булур

66. Тиләним сөз әрди эй билгә бәгү
Кәрин кәлди чәркә өзүм сөзләгү
67. Уңуш кәлди етру Нуру туру көр
Сөзүм болса йаңлуқ сәңгә қылға қор
68. Борун тили йаһлақ оани сөзләгәй
Кили қылға киргүч әтиңни йагәй
69. Бақа көрдүм әрсә йәниг болды йүк
Өзүм айды сөзлә сөзүң барн төк
70. Нәкүлүг тәсә сан айнайи сәңгә
Әшитгил сөзүмни эй әрсиг тоңа
71. Өзүң мәңү әрмәз атиң мәңү-ол
Атиң мәңү болса өзүң мәңү-ол.

Эргүлүг қылар әгдәстә сонғаларин сөзләр

72. Хали болса әлгик борунға узун
Қамур эргүлүг қил сәвинчин сөзүн
73. Йигятлиг кәч(ә)р-ол тириглиг өчәр .
Бу түш-тәг ақунды өзүң тәрк кәчәр
74. Тириглигин мун қил асчә эргүлүг
Йерня болру эргү йәгү кәргүлүг
75. Нәку тәр әшитгин кили эргүси
Йурнб тын тохыгли ахир өлгүси
76. Ақунда нә йаңлиг әрәи турди көр
Бир анча тирили йана өлли көр

77. Көрөк бэг көрөк кулаы эргү зоиз
Өзи өлди эрө ати қайди көр
78. Сәңә тэгди эрөә кәзигчә ахун
Қамур эргүлүг қил сән эргү түзүн
79. Тириг өлгү ахир төмөнгү йэриг
Кипи өлөә эргү ар ати тириг
80. Ики түрлүг ат-ол бу тилдә Турир
Бир эргү бир эсиә ахунда қалыр
81. Зоизкә өөкүш эргү өгди булур
Өзүңгә бақа көр қайусни қулур
82. Өзүң эргү болоа атиң өгдилик
Хали болса эсиә сөкүш эй силиг
83. Бу бир эргү эрди ани өгдиләр
Бири эсиә эрди ани сөкдиләр
84. Сөкүшлүг нэлүг булды Зақак өтүн
Нэлүг эргү булды Фарилун кутун
85. Эсиә-му сәңә йэг азу эргү-му
Сөкүш-му қулур-сан азу кәсгү-му
86. Қайусни тиләсә әрүргин бирин
Зоиз эргү болса өкүнмә йэгин
87. Муқрар мәңзәтүр сөз синамини киши
Синамини киши билди эл күн иш
88. Киши эргү атин көр адқини булур
Атиғини эсиә өлсә қарғини булур
89. Нәчә көрдим эрәә эсиәләр башин
Узу кәлмәди эй билиғлиг киши
90. Нәчә мән синадим эсиә қилгучи
Кәтә бәрди күндә узулди күти

117
1820-22